

dmd | Dom Marina Držića

ANTON VRLIĆ

**OSTAKLJENI
DRŽIĆ**
DRŽIĆ ENCLOSED
IN GLASS

14. 7. – 31. 8. 2017.
DOM MARINA DRŽIĆA
DUBROVNIK

ANTON VRLIĆ

**OSTAKLJENI
DRŽIĆ
DRŽIĆ ENCLOSED
IN GLASS**

DOM MARINA DRŽIĆA, DUBROVNIK
14. 7. – 31. 8. 2017.

OSTAKLJENI DRŽIĆ

Sonja Švec Španjol, mag.hist.art.

Lik i djelo najvećeg hrvatskog komediografa Marina Držića interpretirano je na bezbroj načina. Fragmenti piščevog života i bogato nasljeđe njegovog književnog opusa poslužili su kao osnova i inspiracija kazališnim, filmskim, glazbenim i likovnim umjetnicima. Književna djela publicirana su i uprizorena na kazališnim daskama, održane su mnoge filmske, dramske i likovne radionice, te koncerti, okrugli stolovi i konferencije na temu Marina Držića.

Dom Marina Držića igra veliku ulogu u interpretaciji života renesansnog Dubrovnikana, omogućuje detaljan uvid u živopisnu biografiju i djelovanje Marina Držića, ali i potiče kreativnost kod mladih ljudi, te zadovoljava njihovu znatiželju i potrebu za stjecanjem novih znanja učeći ih o životu i djelu našeg najvećeg komediografa na kreativan, inovativan i inspirativan način. U obljetničkoj godini sve programske aktivnosti Doma Marina Držića usmjerene su na obilježavanje 450. obljetnice smrti Marina Držića (1567.-2017.). Mnogi likovni umjetnici inspirirani našim velikim piscem interpretirali su Držićev život i djelovanje kroz najrazličitije medije poput crteža, grafike, ilustracije, slike i skulpture dok izložba akademskog umjetnika Antona Vrlića likovno interpretira poznate činjenice o Marinu Držiću u posve novoj dimenziji svijeta staklenih skulptura, objekata i kompozicija.

Staklo kao jedinstven medij oblikovanja posjeduje karakteristike koje ga istovremeno čine očaravajućim, ali i izuzetno kompliciranim za modeliranje. Čvrsto i prozirno, staklo je materijal amorfne strukture čija je teška izrada u

prošlosti uvjetovala da ono bude dostupno samo najbogatijima. Danas, kada je tehnologija izrade stakla praktički usavršena, ono se nalazi svugdje oko nas. No, unatoč tome, staklo i dalje nastavlja intrigirati i fascinirati umjetnike koji mu pristupaju s dodatnom pažnjom i oprezom prilikom izrade. Sve navedene karakteristike stakla upućivale su kako je upravo ono idealan medij za interpretaciju lika i djela jednog od najistaknutijih hrvatskih pisaca u novom ciklusu radova poznatog akademskog umjetnika Antona Vrlića.

Marin Držić nije ostavio konzistentne autobiografske zapise, pa je njegov život najvećim dijelom rekonstruiran na temelju arhivskih zapisa. Mali broj Držićevih vlastoručno pisanih i potpisanih tekstova, od kojih ne postoji niti jedan autograf njegova djela, poslužio je kao baza za likovnu interpretaciju njegova života, kao i života renesansnog Dubrovnikana. Fragmentiranost i nepoznanice iz Držićevog života odrazile su se u oblikovanju najraznolikijih fragmenata optičkog stakla. Sinergija medija stakla i faksimila publikacija i književnih djela izravno ili posredno vezanih uz život i djelovanje Marina Držića rezultirala je novim načinom pristupa mediju stakla u radu Antona Vrlića, koji se staklom intenzivno bavi posljednjih dvadesetak godina.

Izložba "Ostakljeni Držić" djeluje poput znanstvenog laboratorija u kojem je Marin Držić predmet istraživanja, staklo medij kojim se istražuje, a likovnost područje u kojem se manifestiraju rezultati istraživanja. Proučavajući Držićev opus i koristeći faksimile vlastoručno pisanih i potpisanih tekstova, izvornih rukopisa i publikacija Držićevih

djela Anton Vrlić pristupa staklu kao sredstvu za otvaranje posve nove dimenzije pogleda na Držićevo djelo. Tekstovi, slova, slogovi i rečenice za Vrlića imaju posebno simboličko značenje, kao i mogućnost vlastitog sagledavanja sadržaja različitih umjetničkih disciplina. Klasična percepcija pisane riječi biva izmještena iz svojeg uobičajenog oblika u novi vid "čitanja" – staklo postaje osnovni medij putem kojeg promatrač spoznaje tekst. Doživljaj gledanja i čitanja teksta oplemenjen je prostorom transparentnosti, čistoće i loma svjetlosti kroz jedinstvene staklene oblike – ploče, kocke, grumenja, štipice i stakleni krš.

Osobnost rukopisa poput zakrivljenih, nepravilnih ili uvijenih slova, te dekorativnost pisma ukrašenog vitičastim oblicima pri vrhu ili podnožju papira potaknula je raznovrsnost u oblikovanju elemenata optičkog stakla. Forme se prilagođavaju ili kontriraju tekstu, crtežu, ikoni ili ukrasu u cilju dodatnog akcentuiranja odabrane riječi. Tekst inkorporiran u staklenu materiju biva uvećan, umanjen, izoštren, zamućen, izobličen ili akcentuiran nizom varijacija geometrijskih i organskih formi, te lomljenog, nebrušenog i fino obrađenog stakla. Percepcija teksta mijenja se ovisno o promjeni pozicije promatrača čime objekt ostvaruje beskonačan niz interpretacija ovisno o mijenama loma svjetlosti i površine staklenog objekta.

Osvjetljene staklene ploče ispunjene nizom tekstualnih fragmenata čine kombinaciju različitih rukopisa i jezika. Spoj sitno i krupno pisanih i tiskanih riječi djeluje poput kodirane ploče koja je dodatno obogaćena raznolikim oblicima stakla. Pogled kroz svaku formu je drugačiji što stvara dinamičnu površinu izmjenjujućih fokusa. Nemogućnost logičnog čitanja i praćenja teksta potiče kod promatrača svojevrzne bljeskove u memoriji odnosno igru asocijacija gdje pojedinac uspijeva pročitati jednu riječ ili spoznati vizualni znak koji u sjećanje prizove uspomenu čitanja Držićevog djela ili već ranije viđene dekoracije i simbola s naslovnice publikacije ili plakata. Ovakav neuobičajen način prizivanja vremena i elemenata koje vežemo uz Marina Držića potiče nas da izađemo iz uvriježenih okvira doslovnog čitanja i interpretacije određene vrste umjetnosti, te

promišljamo o beskrajnim mogućnostima spoznaje jednog vida umjetnosti kroz drugi oblik umjetnosti.

Osim igre asocijacija niz izloženih radova potiče promišljanje o Držiću putem staklenih zagonetki. Primjerice, objekti sačinjeni od nanizanih staklenih pločica na čijim su bočnim stranicama aplicirani jasno čitljivi dijelovi teksta djeluju poput rebusa ili anagrama. Je li uopće moguće složiti smislenu rečenicu ili je potrebna osobna involviranost i dodavanje nedostajućih riječi ostaje na promatraču da sam zaključi. Na sličnom principu nastala je i staklena skulptura sazdana od niza malih uspravnih valjaka. U svaki valjkasti element inkorporiran je dio drugog teksta i rukopisa, dok objedinjeni zajedno u jedan stakleni objekt čine zanimljiv rad snažnog ritma i dinamike.

Predstavljene su i zagonetke koje su praktički nedokučive, te je njihov cilj nagnati promatrača da poniranjem u kolektivnu memoriju pronađe vlastiti odgovor na vizualni znak s kojim je suočen. Primjerice, stakleni objekti na kojima su uvećanjem faksimila pojedine riječi postale zrnate do te mjere da djeluju poput kriptograma, pa tako dva ovalna objekta ispunjena riječima koje su transformirane u tajne znakove preuzimaju ulogu arhetipskih simbola u prostoru.

Komadi puhanog i lijevanog optičkog stakla osim elementima faksimila obogaćeni su i osobnim crtežima umjetnika koji u tehnici *grisaille* intervenira na pojedinim radovima. Tim činom dolazi do ispreplitanja umjetnosti pisane riječi i likovne umjetnosti što rezultira stvaranjem nove vizualno-sadržajne poruke. Sinergija likovnosti i književnosti objedinjene u jedinstvenoj realizaciji nosi snažno simbolično značenje određeno konceptualnim pristupom sadržaju i temi.

Tekst i staklo kao primarni mediji koji objedinjuju književnost i likovnu umjetnost obogaćeni su elementima vode i soli koji šire krug interpretacije sa života Marina Držića na život renesansnog Dubrovnika.

Voda i sol imaju dvojaku ulogu u staklenom ciklusu: likovnu i simboličku. Pojedini stakleni objekti sadrže element vode koji daje dodatnu dimenziju čitanju teksta. Staklo i voda dijele zajedničke karakteristike transparentnosti i

loma svjetlosti, no voda ujedno sadrži i element pročišćenja i zasićene materije koja daje novu notu percepciji staklenih faksimila. Isto tako element vode simbolizira pomorstvo koje je značajno utjecalo na razvoj domaćih obrta i manufakture, te je odigralo veliku ulogu kako za uvoz i izvoz tako i za obnovu grada, dok je neutralnost Republike u čestim ratovima na Sredozemlju pogodovala još bržem razvoju pomorstva i jačanju međunarodne pozicije Dubrovačke Republike. Pomorstvo kao osnovna gospodarska grana bila je presudna ne samo za blagostanje nego i opstanak države. Uspravna staklena skulptura, koja vizualno podsjeća na tuljac za čuvanje starih geografskih karata, ispunjena je vodom, te ilustracijama i tekstovima koji se pretapaju plutajući u vodi. Sam oblik staklenog objekta, zajedno s nazirućim vizurama grada i ljudi unutar staklene forme, budi asocijacije na geografski položaj Dubrovnika.

S druge strane, sol na staklenim osvijetljenim pločama prigušuje svjetlost površine koja pritom biva koncentrirana isključivo ispod staklenih objekata čime ih dodatno ističe. Povijesno gledamo sol je odigrala veliku ulogu u Držićevom životu, kao i u povijesti Dubrovačke Republike. Vađenje soli na dubrovačkom području poznato je još od ilirskog i rimskog razdoblja, a iz biografije Marina Držića doznajemo kako je obnašao službu pisara u gradskoj solani tri godine nakon čega je svojevrijem odustao. O važnoj ulozi soli

svjedoči i činjenica da je već od XIII. stoljeća Dubrovnik nastojao osigurati monopol prodaje soli na širem području, posebno prema unutrašnjosti, a stonska solana, uz onu na otoku Pagu, ostala je do danas jedan od najvećih proizvođača soli na istočnoj jadranskoj obali.

Staklo, svjetlo, voda i sol ključni su likovni elementi pomoću kojih Anton Vrlić na posve nov i neočekivan način povezuje karakteristike života i djela Marina Držića i renesansnog Dubrovnika ujedinjujući pritom likovnost, književnost i simboliku života. Brojne oprečnosti stakla, poput krhkosti i istovremene izdržljivosti, te čvrstoće, ali istodobnog osjećaja lakoće, učinile su ga intrigantnim medijem koji je dostojan reprezentativne i sadržajno bogate interpretacije pronicljivosti, unutarnjeg nemira i životnosti Marina Držića. Sadržaj koji je tek naznačen i uhvaćen unutar staklenog bloka, te akcenti koji intrigiraju i privlače pažnju promatrača pokazali su se kao savršeni elementi za posve novi vid interpretacije Držićevog lika i djela.

Igra, istraživanje i spoj umjetnosti i književnosti u ciklusu radova Antona Vrlića omogućili su nova čitanja Marina Držića. Kroz vizualni doživljaj neobičnih staklenih objekata otvorena je mogućnost spoznaje Držića na posve nov i neuobičajen način – ne doslovnom interpretacijom, već intrigiranjem srca i uma, percepcije i usvojenog znanja.

DRŽIĆ ENCLOSED IN GLASS

Sonja Švec Španjol, art historian

The life and work of the greatest Croatian playwright Marin Držić has been interpreted in countless ways. Fragments of writer's life and the rich legacy of his literary work have served both as the basis and inspiration for artists in the field of theater, film, music and visual arts. Literary works have been published and performed at theaters; there have been many film, drama and art workshops, concerts, round tables and conferences dealing with the subject of Marin Držić.

The House of Marin Držić plays a great role in interpreting the life of Renaissance Dubrovnik, offers a deeper insight into the vivid life and work of Marin Držić, but also encourages creativity in young people and satisfies their curiosity and the need to acquire new knowledge by teaching them about the life and work of our greatest playwright in a creative, innovative and inspiring way. During this anniversary year all the activities of the House of Marin Držić are aimed at marking the 450th anniversary of the death of Marin Držić (1567-2017). Many visual artists who were inspired by our great writer have interpreted Držić's life and work through a wide variety of media such as drawings, graphics, illustrations, paintings and sculptures, while the exhibition by academic artist Anton Vrlić represents an artful interpretation of familiar facts about Marin Držić in a completely new dimension of the world of glass sculptures, objects and compositions.

As a unique medium of design, glass possesses features that make it at the same time enchanting but also extremely

complicated for molding. Solid and transparent, glass is a material of amorphous structure that in the past was available only to the richest due to its complicated production process. Today, when the glass-making technology is practically perfected, we can see it everywhere around us. But, despite this, the glass continues to intrigue and fascinate the artists who handle it with extra care and caution during the glass making process. All of the above mentioned characteristics of glass have led to the conclusion that it is the ideal medium for interpreting the life and work of one of the most prominent Croatian writers in the new cycle of works of a well-known academic artist Anton Vrlić.

Marin Držić did not leave any consistent autobiographical records, so his life has been largely reconstructed based on archival records. A small number of Držić's handwritten and signed texts, of which there is no autograph of his works, have served as a basis for the visual interpretation of his life as well as the life of Renaissance Dubrovnik. Fragmentation and unknown facts from Držić's life have been reflected in the design of the most varied fragments of optical glass. The synergy between the medium of glass and facsimiles of publications and literary works directly or indirectly linked to the life and work of Marin Držić has resulted in a new approach to the medium of glass in the work of Anton Vrlić, who has been working intensively with glass for the past twenty years.

The exhibition "Držić enclosed in glass" functions as a scientific laboratory in which Marin Držić is the subject of

research, glass is the medium that is used to explore the mentioned subject, and the visual art is the area in which the research results are being manifested. By studying Držić's works and using facsimiles of handwritten and signed texts, original manuscripts and publications of Držić's works, Anton Vrlić approaches the glass as an instrument for opening a whole new dimension of perceiving Držić's work. For Vrlić, the texts, letters, syllables and sentences have a special symbolic meaning as well as the possibility of their own interpretation of the contents of various art disciplines. The classical perception of the written word has been shifted from its usual form to a new type of "reading" – glass becomes the basic medium through which the observer grasps the text. The experience of observing and reading the text is enriched by the space of transparency, purity and refraction of light through unique glass shapes – panels, cubes, lumps, sticks and glass cullet.

The unique elements of manuscripts such as curved, irregular or twisted letters, and the decorative nature of letters embellished with curly shapes at the top or bottom of the paper, has inspired a great diversity in shaping the elements of optical glass. Forms adjust to or oppose a text, drawing, icon or decoration in order to further emphasize the selected word. The text embedded in the glass substance is being enlarged, minimized, sharpened, blurred, distorted or accentuated by a variety of geometric and organic shapes and broken, uncut and finely treated glass. The perception of the text varies depending on the observer's position, which results in an endless array of interpretations depending on the shift between refractions of light and the surface of a glass object.

Illuminated glass panels filled with a series of textual fragments represent a combination of various manuscripts and languages. The combination of finely and bulky written and printed words acts like a coded board that is additionally enriched with various forms of glass. The view through each shape is different, thus creating a dynamic surface of alternating focuses. The inability to logically read and track the text results in flashes of memory in the

observer's mind or in an association game where an individual manages to read a word or to recognize a visual sign that is reminiscent of reading Držić's works or of an previously seen decoration and symbols from the cover of a publication or posters. This unusual way of evoking the time and the elements that we associate with Marin Držić encourages us to get out of the established frameworks of literal reading and interpretation of a certain kind of art, and to contemplate the infinite possibilities of recognizing one type of art through another form of art.

Apart from resembling a game of association, this series of exhibited works inspires also a reflection on Držić by means of glass puzzles. For example, objects made of strings of glass tiles with clearly legible parts of the text applied to their sides seem like rebuses or anagrams. It is up to the observer to conclude whether it is even possible to make a meaningful sentence or if one needs to make a personal involvement and add the missing words. Following similar principles, a glass sculpture was created from a series of small upright cylinders. Each cylinder element incorporates a part of different text and manuscript, while united together into one glass object they make an interesting work of strong rhythm and dynamics.

There are also some riddles which are practically inapprehensible and their aim is to persuade the observer to find his own answer to the visual sign that he faces by diving into the collective memory. For example, there are glass objects on which the increased facsimiles have made some words granular to the extent that they look like cryptograms, so the two oval objects filled with words transformed into secret characters assume the role of archetypal symbols in the space.

The pieces of blown and cast optical glass are enriched with the facsimile elements and with the artist's drawings in which he has used the *grisaille* technique to intervene on certain works. This is where the art of written word and the visual art intertwine, resulting in the creation of a new visual-and-meaningful message. The synergy of visual art and literature combined in a unique materialization carries

a strong symbolic meaning defined by the conceptual approach to the content and theme.

Text and glass as the primary media that unify literature and visual arts have been enriched with elements of water and salt that expand the circle of interpretation from the life of Marin Držić to the life of Renaissance Dubrovnik.

Water and salt have a dual role in the glass cycle: an artistic and a symbolic one. Some glass objects contain the element of water that gives an additional dimension to the act of reading a text. Glass and water share common characteristics of transparency and refraction of light, but water also contains a purifying element and a saturated matter that adds a new tone to the perception of glass facsimiles. Likewise, the element of water symbolizes the maritime tradition that had a significant impact on the development of domestic crafts and manufactures, and played a major role both for import and export and for the renewal of the city, while the Republic's neutral position in frequent Mediterranean enabled an even faster development of maritime affairs and the strengthening of international position of the Dubrovnik Republic. Maritime affairs as the primary economic branch was crucial not only for the well-being but also for the survival of the state. The vertical glass sculpture, visually resembling a tube for storing old geographic maps, is filled with water, illustrations and texts that blend while floating in the water. The very shape of the glass object, together with the panorama of the city and the people inside the glass form, reminds of the geographic position of Dubrovnik.

On the other hand, the salt on the lit glass panels dims the surface light, which is then concentrated exclusively beneath the glass objects, thus giving them an additional

emphasis. Historically, the salt played a major role in Držić's life, as well as in the history of the Dubrovnik Republic. The salt extraction in the Dubrovnik area has started as early as in the Illyrian and Roman period, and what we know from the Marin Držić's biography is that he served as a clerk in the salt exchange for three years after which he voluntarily quit that job. The important role of salt is also supported by the fact that since the 13th century Dubrovnik has tried to keep the monopoly of salt sales in the wider area, especially in the interior, while the saltworks in Ston, along with that on the island of Pag, have remained to date one of the largest salt producers on the eastern Adriatic coast.

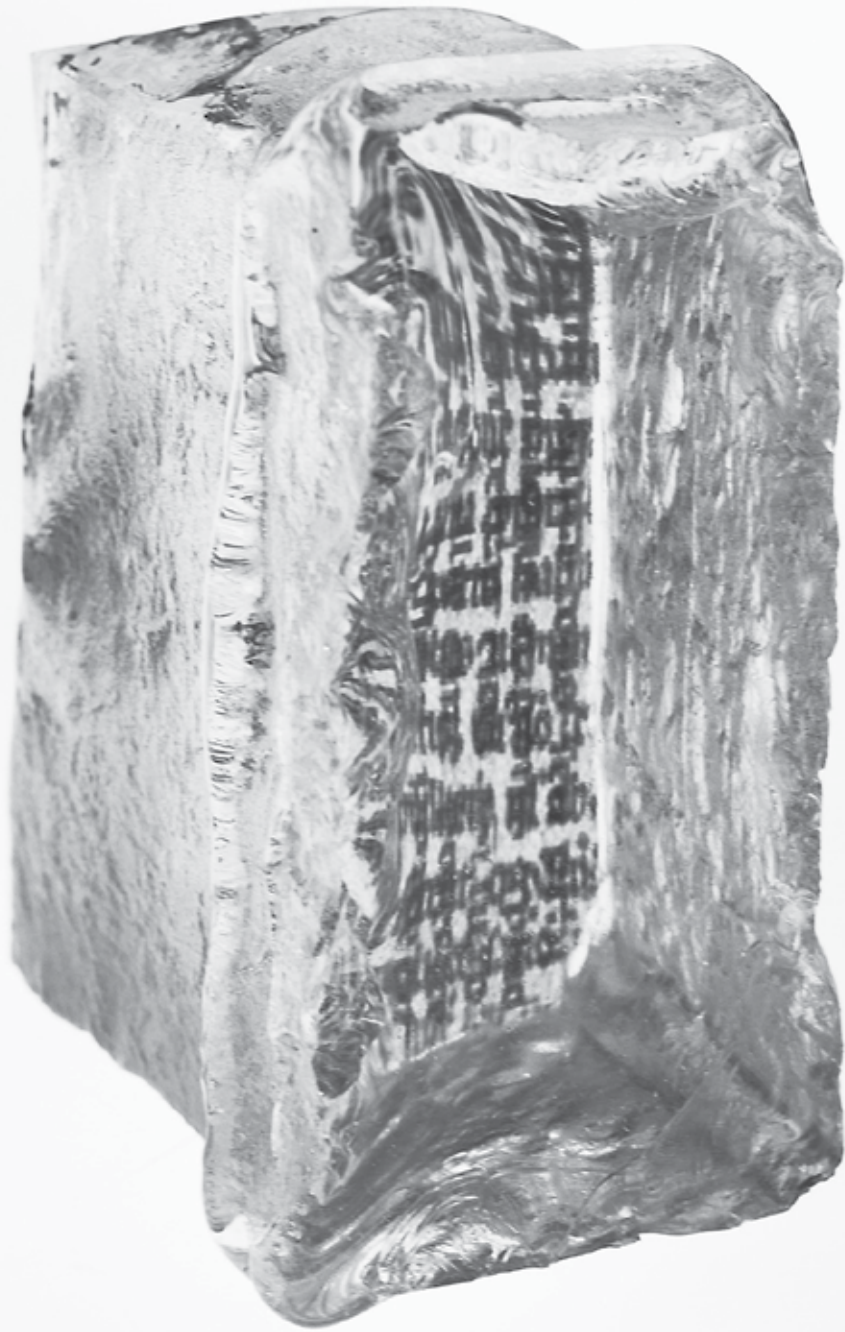
Glass, light, water and salt are key art elements that Anton Vrlić uses in a completely new and unexpected way in order to connect the characteristics of life and work of Marin Držić and Renaissance Dubrovnik, thus unifying art, literature and symbolism of life. Numerous glass contradictions, such as fragility and endurance, strength and lightness, have made it an intriguing medium that is worthy of a representative and content-rich interpretation of the ingenuity, inner turmoil and vitality of Marin Držić. Content that has merely been marked and caught within a glass block, and the accents that puzzle and attract the observer's attention have proved to be perfect elements for a completely new form of interpretation of Držić's life and work.

The play, the research and the fusion of art and literature in the cycle of works by Anton Vrlić have enabled some new interpretations of Marin Držić. Through the visual experience of unusual glass objects it is possible to discover Držić in a completely new and unusual way – not by literal interpretation, but by arousing the curiosity of heart and mind, perception and adopted knowledge.

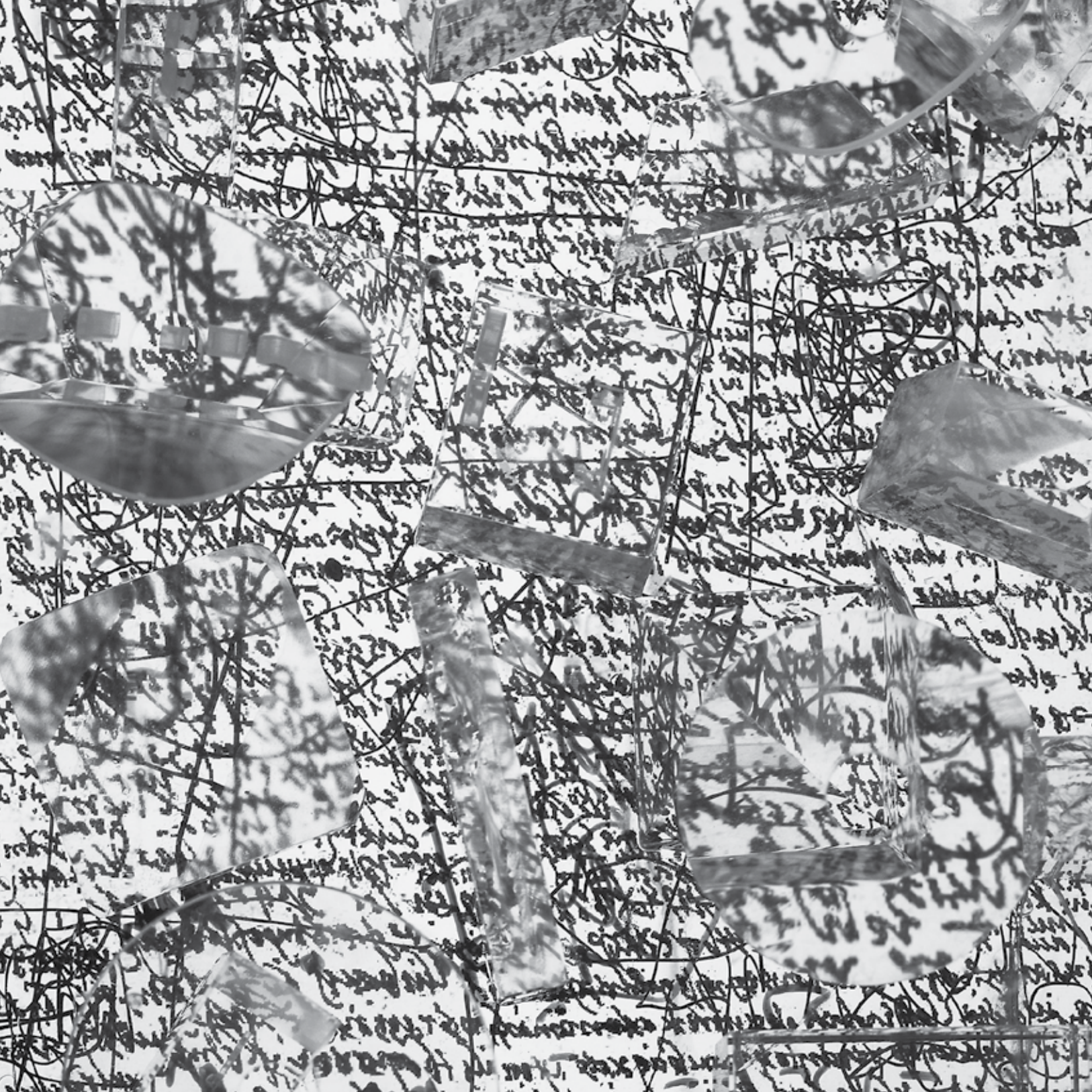

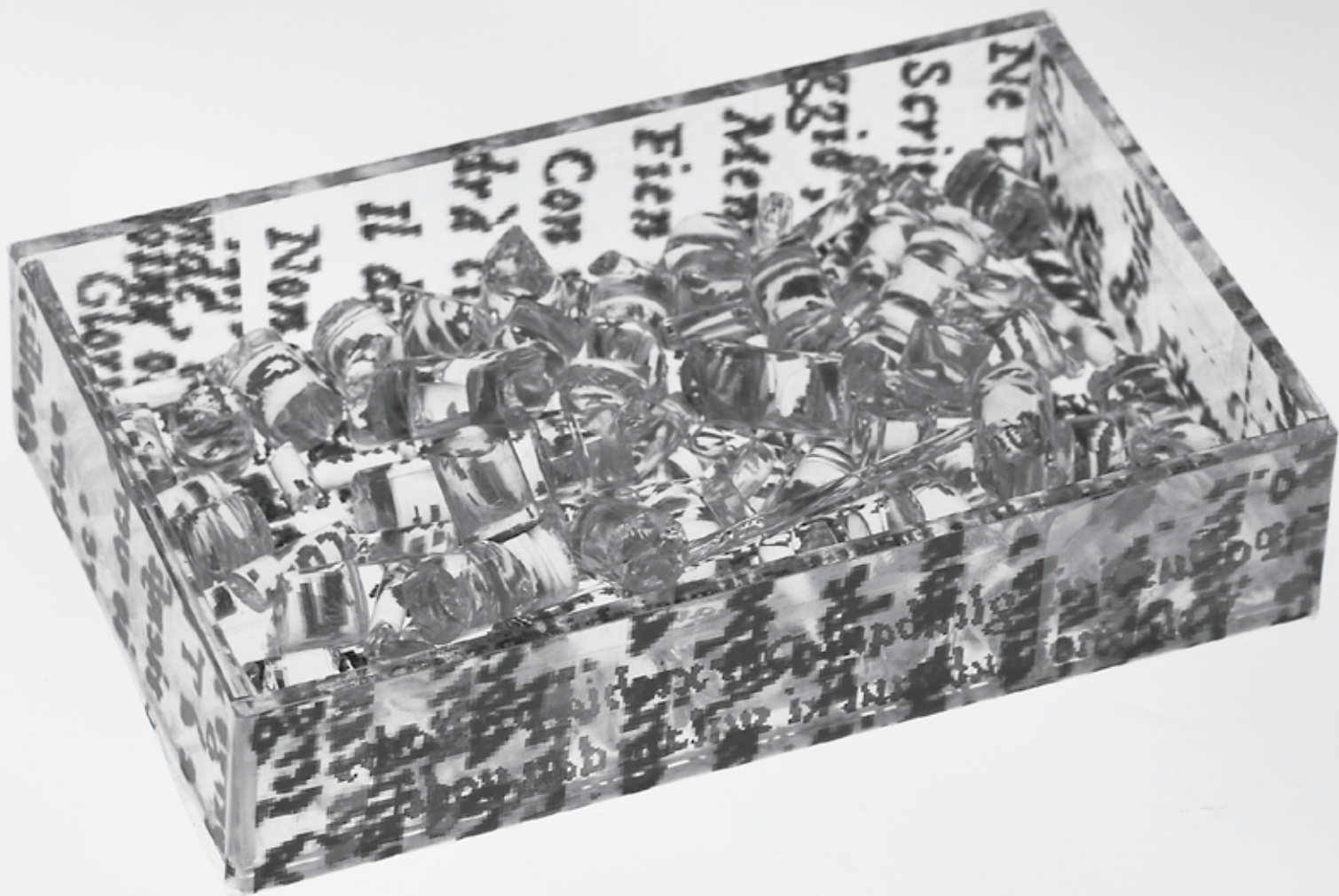

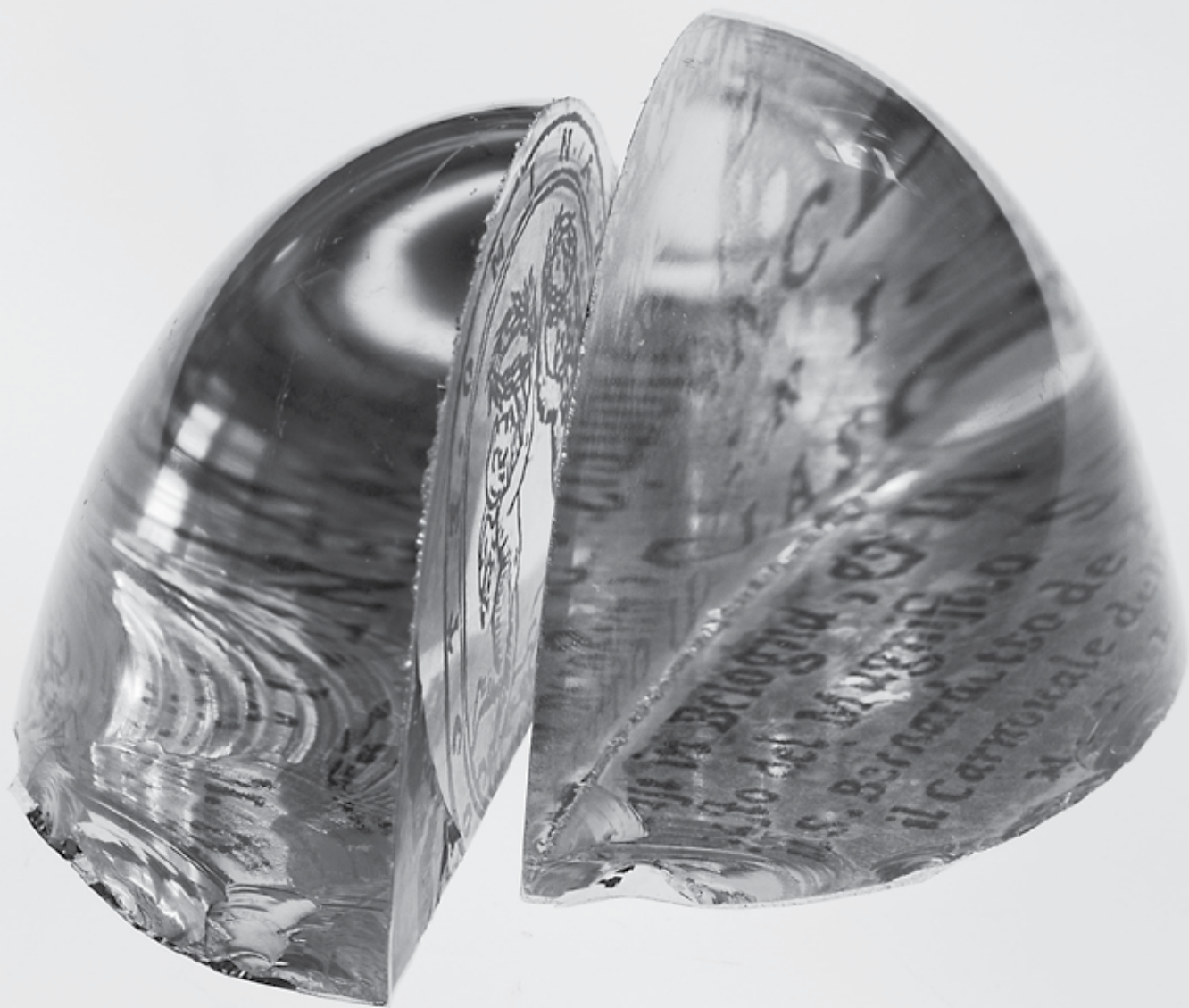

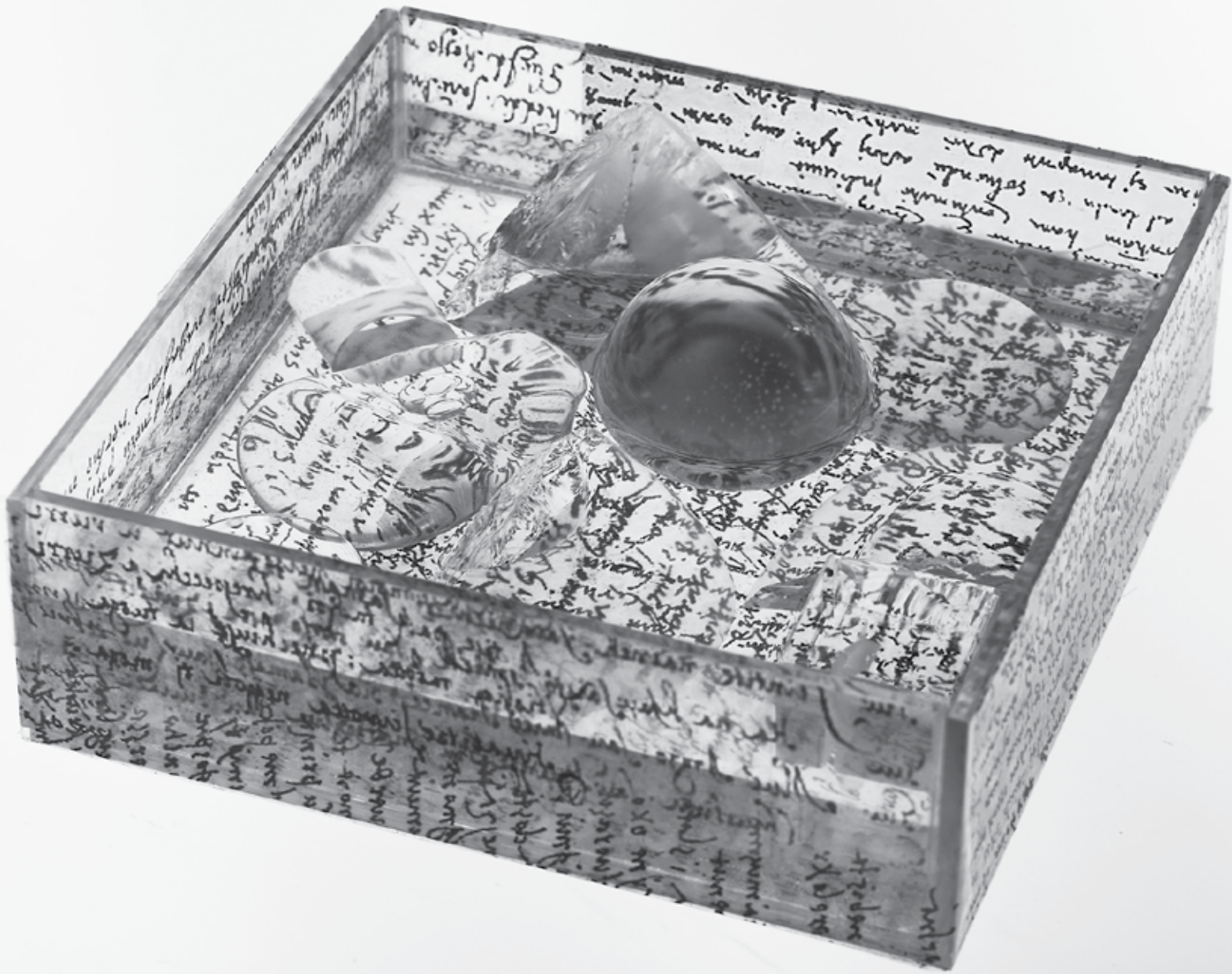

9

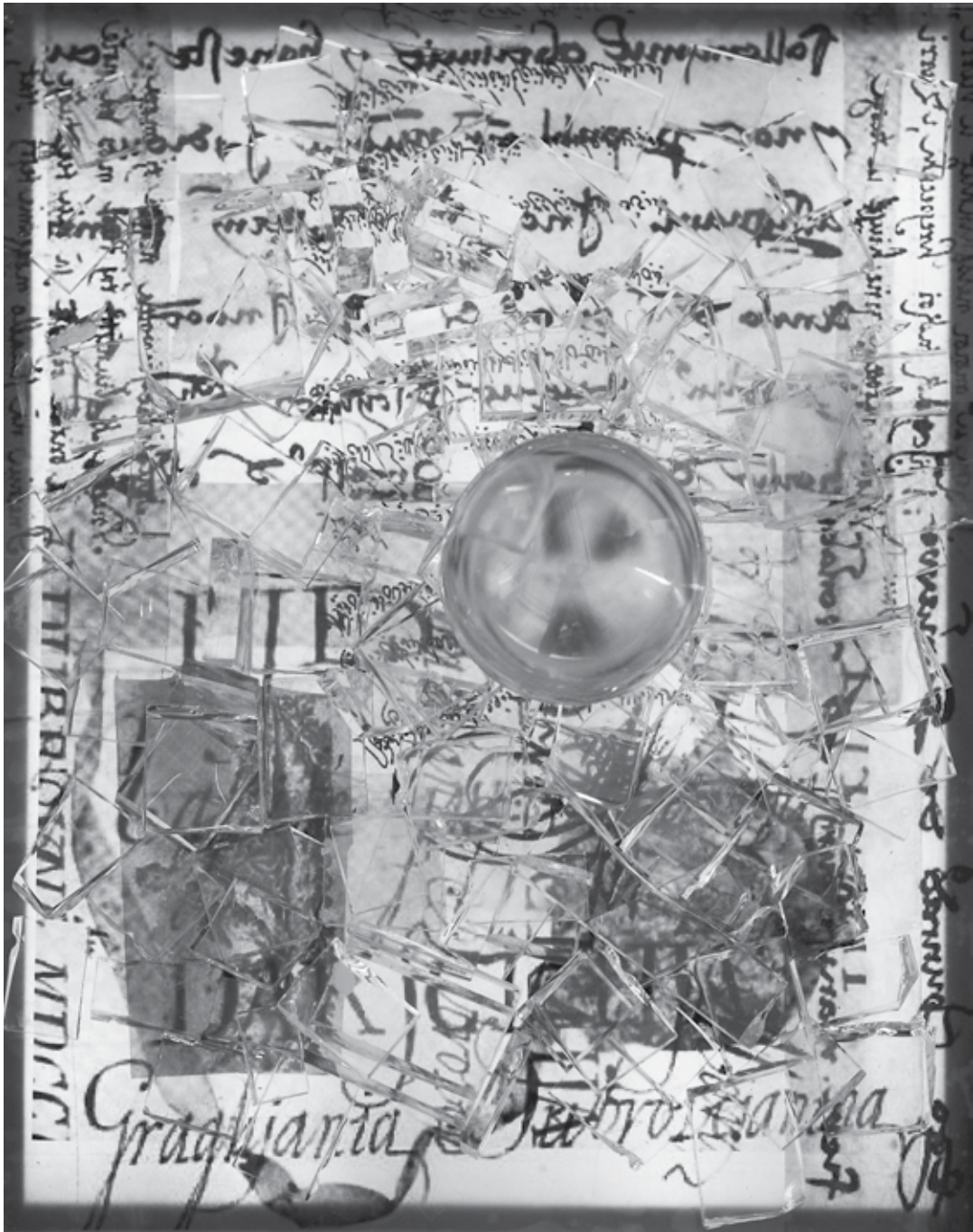

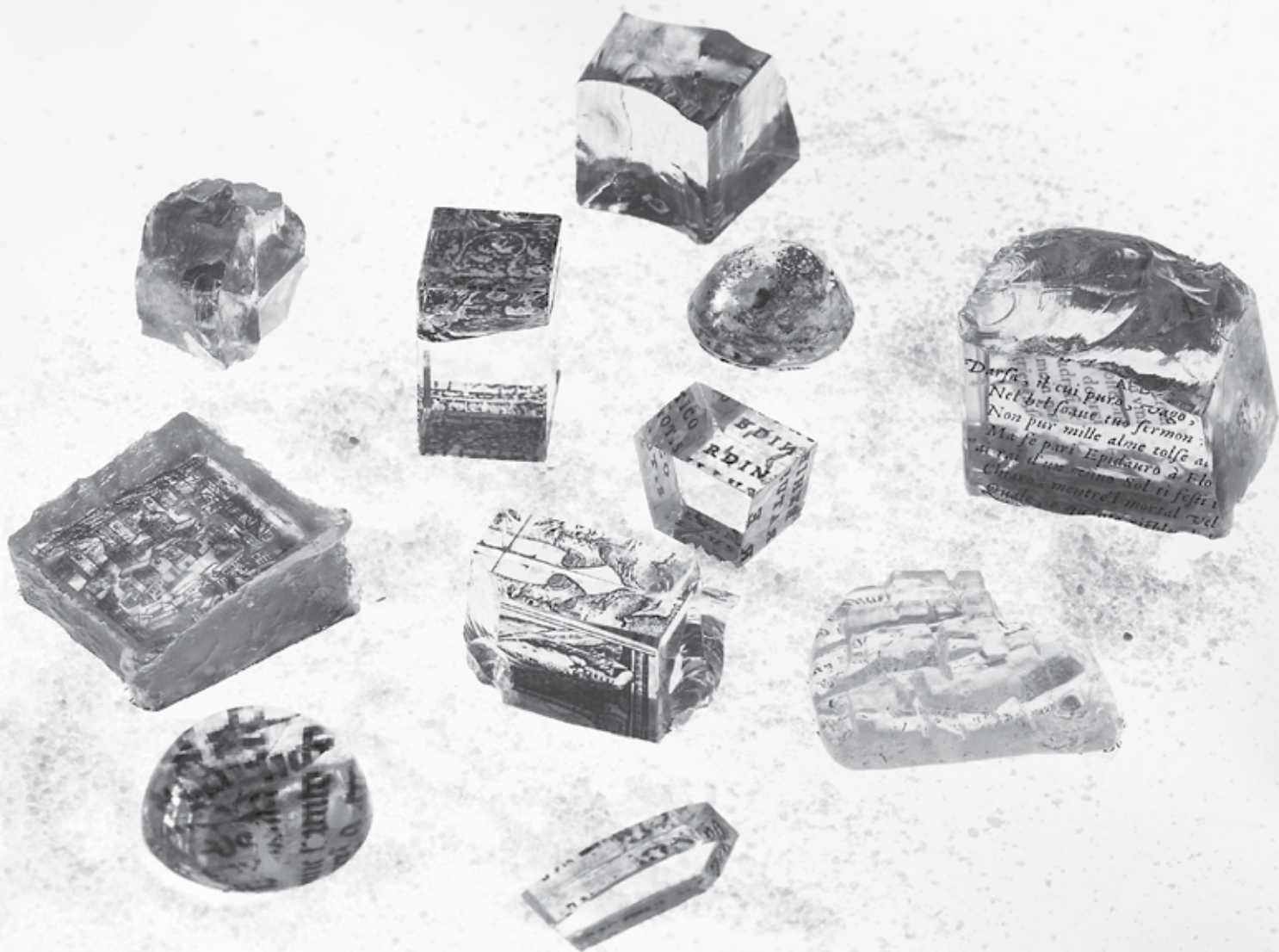

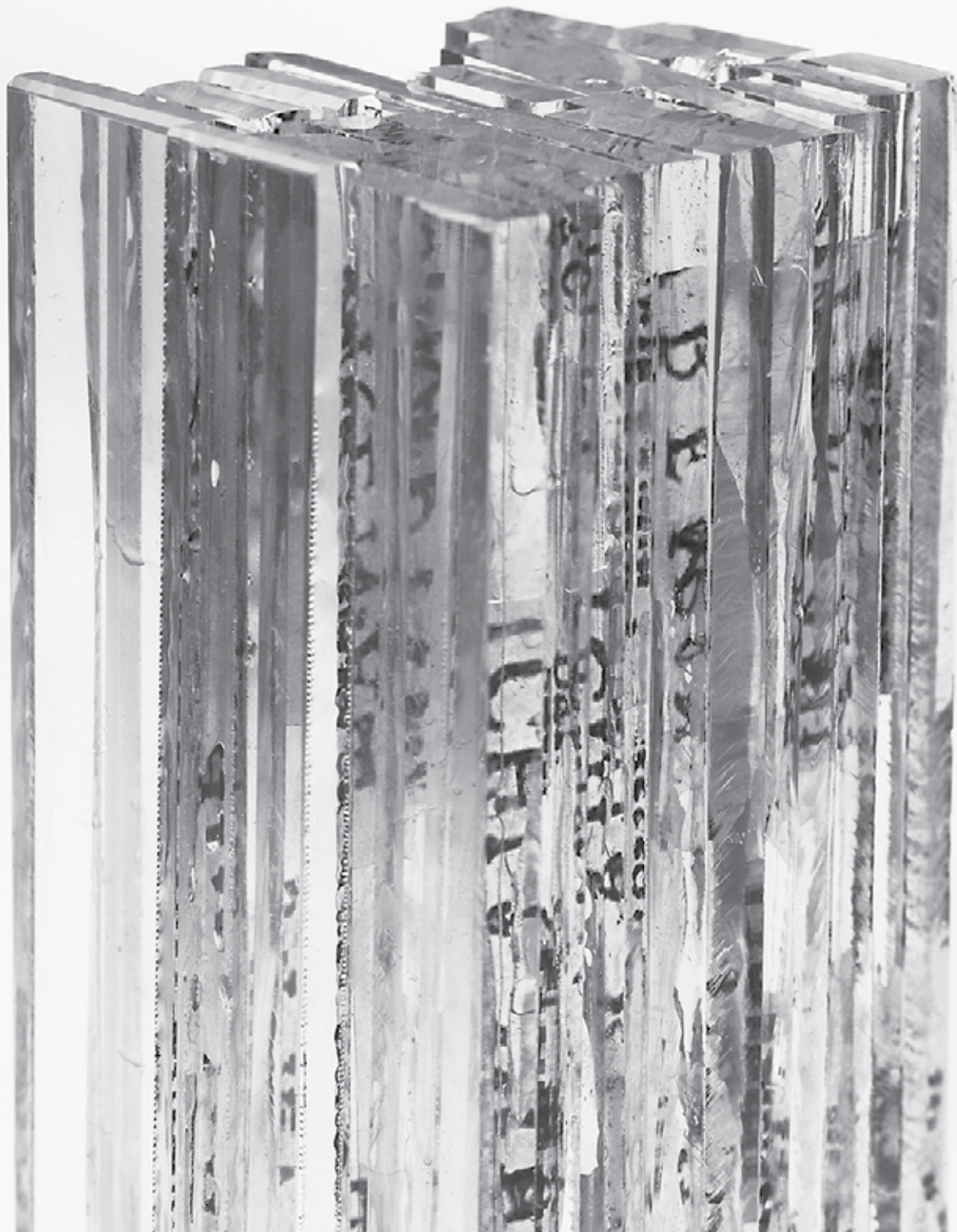

Anton Vrlic rođen je 1957. godine u Splitu. Na ALU u Zagrebu diplomirao je slikarstvo u klasi prof. Raoula Goldonija 1982. godine. Od završetka studija do danas kontinuirano se bavi slikarstvom, a posljednja dva desetljeća osobito istražuje medij stakla, u kojem je ostvario niz zapaženih izložbi i autorskih radova u različitim tehnikama izražavanja.

Od 2007. godine zaposlen je na Akademiji primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci gdje predaje kolegije Slikarstvo i Staklo.

Od 2002. godine vanjski je suradnik Akademije likovnih umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu gdje je nositelj izbornog kolegija Tehnike i umjetnost stakla.

Do sada je izlagao na 66 samostalnih i više od stotinu i pedeset grupnih izložbi u zemlji i inozemstvu. Za svoj je rad više puta bio nagrađivan. Godine 2009. izdana je monografija Anton Vrlic autora Borivoja Popovčaka u izdanju NSK i Knjigre iz Zagreba.

Djela mu se nalaze u mnogim muzejskim i galerijskim zbirkama u zemlji i inozemstvu.

Kontakt: anton.vrlic@zg.t-com.hr
www.vrlicanton.com

Anton Vrlic was born in 1957 in Split. He graduated from the Academy of Fine Arts in Zagreb in the class of professor Raoul Goldoni in 1982. Since the end of his studies he has been continuously engaged in painting, and for the past two decades he has been exploring the medium of glass in particular, and has held a number of noteworthy exhibitions and presented many works in various techniques of expression.

Since 2007 he has been employed at the Academy of Applied Arts in Rijeka where he teaches Painting and Glass courses.

Since 2002 he has been an external associate of the Academy of Fine Arts in Zagreb where he is the holder of the elective course called Techniques and the Art of Glass.

So far, he has presented his work at 66 solo and more than 155 group exhibitions both at home and abroad. He has received several awards for his work. In 2009, the National and University Library in Zagreb and Knjigra published a monograph entitled Anton Vrlic written by Borivoj Popovčak.

His works can be found in many museum and gallery collections at home and abroad.

Contact info: anton.vrlic@zg.t-com.hr
www.vrlicanton.com

SAMOSTALNE IZLOŽBE (izbor) | SOLO EXHIBITIONS (selection)

- 1984 Zagreb, **Studio galerije Karas**, ulja i akvareli
Annecy, **Galerija Bagnorea**, akvareli
Thonon, **La Maison Des Arts**, slike
1986. Split, **Salon Galić**, slike
1988. Sinj, **Muzej Cetinske krajine**, grafike
Zagreb, **Studio galerije Forum**, slike
1990. Velika Gorica, **galerija Galženica**, slike i gvaševi
1991. Zagreb, **galerija Miroslav Kraljević**, crteži
1992. Zagreb, **galerija CEKAO**, slike
1993. Zagreb, **galerija Studentskog Centra**, grafike
Cannes, **galerija Frederic Ballester**, slike
1995. Zagreb, **Muzej za umjetnost i obrt**, slike
1996. Češke Budjevice, **Dom kulture**, slike
Sinj, **Muzej Cetinske krajine**, slike i keramika
Split, **Palača Milesi, zavod HAZU**, slike
1997. Zagreb, **Galerija Gradska**, slike
1998. Češke Budejovice, **Galerija Zlata Koruna**, slike
1999. Zagreb, **Galerija Matice hrvatske**, reljefi -metal
Šibenik, **galerija Sveti Krševan**, reljefi-metal
2000. Zagreb, **Galerija Klovićevi dvori - Gradec**, slike
2001. Zagreb, **galerija Grubić**, slike
2003. Split, **galerija Kula**, slike
Prag, **galerija Art Factory**, Arbanas- Barišić- Vrlić, slike
Berlin, **galerija Remise DEGEWO**, slike
Krško, **galerija Krško**, Arbanas - Barišić- Vrlić, slike
Zagreb, **galerija Vladimir Bužančić**, Arbanas- Barišić- Vrlić, slike
2004. Pecs, **galerija Csopor(t) Horda**, grafike
2005. Novo Mesto, **galerija Krka**, slike
- 1984 Zagreb, **Karas Gallery Studio**, oils and watercolors
Annecy, **Bagnorea Gallery**, watercolors
Thonon, **La Maison Des Arts**, paintings
- 1986 Split, **Salon Galić Gallery**, paintings
- 1988 Sinj, **Museum of the Cetinska Krajina Region**, graphics
Zagreb, **Forum Gallery Studio**, paintings
- 1990 Velika Gorica, **Galženica Gallery**, paintings and gouaches
- 1991 Zagreb, **Miroslav Kraljević Gallery**, drawings
- 1992 Zagreb, **CEKAO Gallery**, paintings
- 1993 Zagreb, **Student Center Gallery**, graphics
Cannes, **Frederic Ballester Gallery**, paintings
- 1995 Zagreb, **Museum of Arts and Crafts**, paintings
- 1996 České Budějovice, **House of Culture**, paintings
Sinj, **Museum of the Cetinska Krajina Region**, paintings and ceramics
Split, **Milesi Palace, Croatian Academy of Science and Art institute**, paintings
- 1997 Zagreb, **Gradska Gallery**, paintings
- 1998 České Budějovice, **Zlata Koruna Gallery**, paintings
- 1999 Zagreb, **Matica hrvatska Gallery**, reliefs – metal
Šibenik, **St Krševan Gallery**, reliefs – metal
- 2000 Zagreb, **Klovićevi dvori Gallery – Gradec**, paintings
- 2001 Zagreb, **Grubić Gallery**, paintings
- 2003 Split, **Kula Gallery**, paintings
Prague, **Art Factory Gallery**, Arbanas–Barišić–Vrlić, paintings
Berlin, **Remise DEGEWO Gallery**, paintings
Krško, **Krško Gallery**, Arbanas–Barišić–Vrlić, paintings

2006. Zagreb, **galerija Vladimir Bužančić**, staklo-objekti
2007. Ljubljana, **galerija spomeniško varstvenega centra**, staklo-objekti
Sinj, **Muzej Cetinske krajine**, staklo-objekti i skulpture
2008. Vinkovci, **Gradski Muzej, Galerija Slavko Kopač**, slike i staklo-skulpture
2010. Zagreb, **Gliptoteka HAZU**, staklo-objekti
Rijeka, **galerija Juraj Klović**, staklo-objekti
Zadar, **Muzej antičkog stakla**, staklo-objekti
2012. Zagreb, **Galerija Forum**, slike
Labin, **Gradska galerija**, slike
2013. Bjelovar, **Gradski Muzej Bjelovar**, slike i staklo-skulpture
2015. Rijeka, **Galerija Kortil**, staklo-objekti i crteži
Kutina, **Galerija muzeja Moslavine**, crteži i staklo-objekti
Zadar, **Muzej antičkog stakla**, crteži i staklo-objekti
2016. Kaštela, **Muzej grada**, slike
2017. Karlovac, **Galerija Vjekoslav Karas**, akvareli i staklo
Galerija ZILIK-a, slike
- Zagreb, **Vladimir Bužančić Gallery**, Arbanas–Barišić–Vrlić, paintings
- 2004 Pecs, **Csoport-Horda Gallery**, graphics
- 2005 Novo Mesto, **Krka Gallery**, paintings
- 2006 Zagreb, **Vladimir Bužančić Gallery**, glass objects
- 2007 Ljubljana, **Spomeniškovarstveni center Gallery**, glass objects
Sinj, **Museum of the Cetinska Krajina Region**, glass objects and sculptures
- 2008 Vinkovci, **City Museum, Slavko Kopač Gallery**, paintings and glass sculptures
- 2010 Zagreb, **Glyptothèque of the Croatian Academy of Sciences and Arts**, glass objects
Rijeka, **Juraj Klović Gallery**, glass objects
Zadar, **Museum of Ancient Glass**, glass objects
- 2012 Zagreb, **Forum Gallery**, paintings
Labin, **City Gallery**, paintings
- 2013 Bjelovar, **Bjelovar City Museum**, paintings and glass sculptures
- 2015 Rijeka, **Kortil Gallery**, glass objects and drawings
Kutina, **Moslavina Museum Gallery**, drawings and glass objects
Zadar, **Museum of Ancient Glass**, drawings and glass objects
- 2016 Kaštela, **City Museum**, paintings
- 2017 Karlovac, **Vjekoslav Karas Gallery**, watercolors and glass
ZILIK Gallery, paintings

VAŽNIJI JAVNI RADOVI | SELECTED PUBLIC WORKS

1999. Vitraji - crkva Sv. Frane u Čitluku	1999 Stained glass – St. Francis church in Čitluk
2000. Vitraji - crkva Duha Svetoga u Gornjim Bogičevcima kod Okučana	2000 Stained glass – Church of the Holy Spirit in Gornji Bogičevci near Okučani
2002. Vitraji - crkva Gospe Sinjske u Sinju	2002 Stained glass – Church of Our Lady of Sinj in Sinj
2003. Mozaici - crkva Gospe Sinjske u Sinju	2003 Mosaics – Church of Our Lady of Sinj in Sinj
2003. Vitraji - kuća Bašić u Novom Zagrebu	2003 Stained glass – Bašić house in Novi Zagreb
2006. Autorski reljefi od stakla - hotel Soline u Brelima	2006 Glass reliefs – Soline hotel in Breila
2007. Scenografija 24. muzički bienale zagreb (Rekviem - E. Tanodi)	2007 Set for the 24th Music Biennale Zagreb (Requiem – Z. Tanodi)
2010. Vitraji - kapelica Sv. Antuna Črnkovec-velika Gorica	2010 Stained glass – St. Antun Chapel, Črnkovec – Velika Gorica

GRAFIČKE MAPE | GRAPHIC

1988. “Tragovi alke” – četrnaest originalnih linoreza u boji u izdanju Muzeja Cetinske krajine u Sinju	1988 “Following the traces of Sinjska alka” – fourteen original colored linocuts in the Museum of the Cetinska Krajina Region in Sinj
1990. “La Boca” - šesnaest originalnih linoreza u boji, u izdanju ARTREZOR-a i NSB-a edicija “Kotač” u Zagrebu	1990 “La Boca” – sixteen original color linocuts published by ARTREZOR and National and University Library in Zagreb (Kotač edition)
1992. “Magmatična mjesta” -deset grafika u tehnici dubokog tiska s pjesmama Ivana Rogića Nehajeva	1992 “Magmatic Places” – ten graphics (gravure printing) with Ivan Rogić Nehajev’s songs
1998. Razrušeni grad” pet originalnih grafika u tehnici plutotiska u autorovom izdanju	1998 “The Ruined City” – five original graphics (cork printing technique) published by the author
2000. “Crveni vlak” osam originalnih grafika u tehnici plutotiska u autorovom izdanju	2000 “The Red Train” – eight original graphics (cork printing technique) published by the author
2003. “Energija crnih polja” - dvanaest originalnih grafika u tehnici plutotiska u autorovom izdanju	2003 “Energy of the Black Fields” – twelve original graphics (cork printing technique) published by the author

dmd | Dom Marina Držića

Široka ulica 7 | 20000 Dubrovnik | www.muzej-marindrzic.eu

Izdavač | *Publisher:* Dom Marina Držića | *House of Marin Držić*

Za izdavača | *For the Publisher:* Nikša Matić

Koncepcija izložbe i tekst kataloga | *Exhibition concept and catalogue text:* Sonja Švec Španjol

Prijevod na engleski jezik | *English translation:* Kristina Juričić

Likovno oblikovanje | *Design & Layout:* Nedim Meco - Mec dizajn Dubrovnik

Fotografije | *Photographs:* Barbara Šarić

Postav izložbe | *Exhibition layout:* Anton Vrlić i Sonja Švec Španjol

Tehnička realizacija | *Technical support:* Marita Dužević

Tisak | *Printed by:* Stega tisak, Zagreb

Dubrovnik, srpanj 2017.

